Lietas Nr. A420334116
Lietas arhīva Nr. A42-01145-17/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017. gada 16. jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Juškeviča

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikuma par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2016. gada 19. oktobra lēmuma Nr.1288 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk arī – Pārvalde) Uzturēšanās atļauju nodaļa ar 2016. gada 19. augusta lēmumu Nr.15816 /pers. C/ (*/pers. C/*) anulēja termiņuzturēšanās atļauju, pamatojoties uz Imigrācijas likuma 35. panta pirmās daļas 3. punktu. Nepiekrītot lēmumam /pers. C/ laulātā /pers. B/ (turpmāk arī – pieteicēja) to apstrīdēja.

[2] Pārvalde ar 2016. gada 19. oktobra lēmumu Nr.1288 (turpmāk arī – Lēmums) apstrīdēto lēmumu atstāja negrozītu. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

Pārvaldē 2016. gada 10. augustā saņemts Iekšlietu ministra 2016. gada 8. augusta lēmums Nr. 1-66/61-ip, ar kuru nolemts iekļaut sarakstā ziņas par Krievijas Federācijas pilsoni /pers. C/, nosakot ieceļošanas aizliegumu uz nenoteiktu laiku; kā arī iekļaut Šengenas informācijas sistēmā ziņojumu par /pers. C/, lai liegtu viņa ieceļošanu un uzturēšanos valstīs, kuras savā starpā atcēlušas robežkontroli, uz nenoteiktu laiku (turpmāk – Iekšlietu ministra lēmums).

Imigrācijas likuma 35. panta pirmās daļas 3. punkts ir imperatīva tiesību norma, tāpēc Pārvaldei ir pienākums anulēt /pers. C/ termiņuzturēšanās atļauju. Pārvaldei nav tiesību pārvērtēt Iekšlietu ministra lēmumu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2016. gada 17. novembrī saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā norādīts, ka /pers. C/ ir pārsūdzējis Iekšlietu ministra lēmumu, savukārt Lēmums aizskar pieteicējas un /pers. C/ tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi.

[4] 2016. gada 23. decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Pārvaldes paskaidrojums par pieteicējas pieteikumu, kurā norādīts, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

Papildus Pārvalde norāda, ka Iekšlietu ministra lēmuma pārsūdzēšana neaptur minētā lēmuma izpildi. Savukārt pieteicējas un /pers. C/ tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi jau ir izvērtētas Iekšlietu ministra lēmumā.

[5] Uz tiesas sēdi pieteicēja neieradās, tiesu par neierašanās iemesliem neinformēja. Tiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicējas klātbūtnes.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieka paskaidrojumus, izvērtējusi lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka Lēmums ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

[7] Lietā pastāv strīds par to, vai /pers. C/ pamatoti anulēta termiņuzturēšanās atļauja.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Pārvalde ar 2014. gada 31. marta lēmumu Nr. 6228 piešķīra /pers. C/ uzturēšanās tiesības līdz 2018. gada 21. aprīlim *(lietas 30.-31.lapa)* un ar 2016. gada 18. aprīļa lēmumu Nr. 7083 reģistrēja /pers. C/ termiņuzturēšanās atļauju *(lietas 27.-28.lapa)*.

Ar Iekšlietu ministra lēmumu nolemts: 1) iekļaut sarakstā ziņas par Krievijas Federācijas pilsoni /pers. C/, nosakot ieceļošanas aizliegumu uz nenoteiktu laiku; 2) iekļaut Šengenas informācijas sistēmā ziņojumu par /pers. C/, lai liegtu viņa ieceļošanu un uzturēšanos valstīs, kuras savā starpā atcēlušas robežkontroli, uz nenoteiktu laiku. Lēmumā norādīts, ka, izvērtējot saņemto informāciju, ministrs uzskata, ka pieteicējs darbojas noziedzīgā organizācijā, kā arī pieteicēja rīcība rada draudus sabiedriskai kārtībai un drošībai un saskaņā ar Imigrācijas likuma 61. panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, ir pamats pieteicēju iekļaut to ārzemnieku sarakstā, kuriem ieceļošana Latvijas Republikā aizliegta, kā arī ziņojuma iekļaušanu Šengenas informācijas sistēmā.

Augstākā tiesa ar 2017. gada 7. februāra spriedumu lietā Nr. SA-1/2017 noraidīja /pers. C/ pieteikumu par Iekšlietu ministra lēmuma atcelšanu.

[9] Imigrācijas likuma 35. panta pirmās daļas 3. punkts noteic, ka termiņuzturēšanās atļauju anulē, ja ārzemnieks ir iekļauts sarakstā vai konstatēts, ka viņam ir noteikts ieceļošanas aizliegums Šengenas teritorijā.

Minētā tiesību norma ir imperatīva un nepieļauj atkāpes vai izņēmumus no tiesību piemērotāja puses. Proti, tiesību teorijā atzīts, ka katra pilnīga tiesību norma sastāv no tiesiskā sastāva un tiesiskajām sekām. Tiesību normas sastāvdaļas savstarpēji saista vārdi „vajadzēt" vai „varēt". Ja tiesiskā sastāva gadījumā tiesisko seku iestāšanās ir obligāta, tad tā ir imperatīva tiesību norma, tāpēc tiesību piemērotājam nav nekādu iespēju izvairīties no tiesisko seku iestāšanās (s*al. J.Neimanis. Ievads tiesībās, Rīga, 2004,autora izdevums, 46., 52.lpp.).*

Ņemot vērā to, ka ir iestājušies Imigrācijas likuma 35. panta pirmās daļas 3. punktā norādītie apstākļi, tad piemērojamas arī normā norādītās sekas, anulējot /pers. C/ termiņuzturēšanās atļauju. Līdz ar to Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[10] Attiecībā uz pieteicējas apsvērumiem, ka Lēmums aizskar pieteicējas un /pers. C/ tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi, tiesa norāda, ka Iekšlietu ministra lēmumā ir secināts, ka, samērojot /pers. C/ nosakāmā ierobežojuma mērķi ar privātās un ģimenes dzīves aizskārumu, sabiedrības ieguvums ir lielāks, nekā /pers. C/ tiesību uz privātās un ģimenes dzīvi aizskārums.

Augstākā tiesa 2017. gada 7. februāra spriedumā lietā Nr. SA-1/2017 atzina, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 116. pantam personas tiesības, kas noteiktas Satversmes 96. pantā, var ierobežot likumā paredzētajos gadījumos, lai aizsargātu citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību. Ņemot vērā minēto, Augstākā tiesa atzina, ka, samērojot /pers. C/ noteikto ierobežojumu mērķi ar viņa privātās un ģimenes dzīves aizskārumu, secināms, ka sabiedrības ieguvums – valsts un sabiedrības drošība, ir lielāks, nekā viņa tiesību aizskārums. Augstākā tiesa nekonstatēja pārkāpumus pieteicējam noteikto ierobežojumu un viņa privātās un ģimenes dzīves aizskārumu vērtējumā.

Ņemot vērā to, ka /pers. C/ tiesību uz privātās un ģimenes dzīvi aizskārums vērtēts Iekšlietu ministra lēmumā, ko Augstākā tiesa atzinusi par pamatotu, tiesai šīs lietas izskatīšanā vairs nav pamata vērtēt /pers. C/ pamattiesību aizskārumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. - 251. pantu un 289. - 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. B/ pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2016. gada 19. oktobra lēmuma Nr. 1288 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Juškeviča